

25-09-2026 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ
ΒΑΡΥΣ

† Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης

Ἦχος λ̣ ϝ̣ — Γα̣

Γ̣^χ N Γ̣^θ
Θε̣ ος Κυ̣ ριος και̣ ε̣ πε̣ φανεν̣ η̣ μιν̣
Γ̣^ε ευ̣ λο̣ γη̣ με̣ νος ο̣ ερ̣ χο̣ με̣ νος Δ̣^ε εν̣ ο̣
— Γ̣^ε νο̣ μα̣ α̣ τι̣ Κυ̣ υ̣ ρι̣ ι̣ ου̣ Γ̣^ε

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Γ̣^ε Θε̣ ος Κυ̣ ριος και̣ ε̣ πε̣ ε̣ φα̣ νεν̣ η̣
η̣ μιν̣ Γ̣^ε ευ̣ λο̣ γη̣ με̣ νος ο̣ ερ̣ χο̣ με̣ νος εν̣
— Γ̣^ε ο̣ νο̣ μα̣ τι̣ Κυ̣ υ̣ ρι̣ ι̣ ου̣ Γ̣^ε

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

ἈΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΤΗΣ ΟCΙΑC

Ἦχος λ̣ π̣ Νη —² Γα

Ἐν σοι Μητερ ακριβως διεσωθη
το κατ'ειεικοονα λαβουσα γαρ τον
σταυρον η κολουθησας τω Χριστω και
πραττουσα εεδιδασκες υπερ ο
ρανμεν σαρκος παρερχεται γαρ επι
μελεισθαι δε ψυχης πραγματος αθαα
νααα του διο και με τα Αγ γε λων
συναγαλλεται οσι ευφροσυνη το ο
πνευμα σου

Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἄμνον καὶ ποιμένα καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα, ἡ τεκοῦσα ἔλεγε δακρύουσα· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Ἦχος λ' δ' — Γα

Τὸν Ἀ μνον και ποι με να και Σω τη ρα
του κο σμου εν τω σταυρω θε ω ρου σα η
τε κου σα ε λε γε δα ακρυ ου ου σα ο
μεν κο ο σμος α γα λε ται δε χο με νος
την λυ τρω σιν τα δε σπαγ χνα μου φλε γον

τα ο ρω σης σου τη ην Σταυ ρω ω σιν ην
υ περ παν των υ πο με ε νεις ο Υι ος
και θε ο ος μου ου ου

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ. Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα .

Ἦχος Βαρύς Ϛη

Ὁ δὶ ἐμὲ ἀνασχόμενος, τῆς ἐν Σταυρῷ
προσηλώσεως, δέξαι μου τὴν ἄγρυπνον αἴνεσιν,
Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Ϛη
Ὁ δι ε με ε α να σχο με νος της
εν Σταυ ρω ω προ ση λω σε ως δε ξαι μου
την α γρυ πνον αι νε σιν Χρι στε ο Θε ο ος
ως φι λα αν θρωω προς Ϛη

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ὁ δεσπότης τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, καὶ
γινώσκων τῆς ψυχῆς μου τὸ ῥάθυμον, τῷ
Σταυρῷ σου σῶσόν με, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς
φιλόανθρωπος.

^χ_η ^Γ ^ο δεσπο ο ζωντων α σω μα α των
 Δυνα με ων ^Δ_η και γι νωσκων της ψυχης μου
 το ρα θυ μον ^π_η τω Σταυ ρω σου σω σο ον με ^Δ_η
 Χρι στε ο Θε ο ος ως φι λα αν θρω πος ^Γ_η

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, ἐν τῷ Σταυρῷ ὁρῶσα,
 τὸν Υἱόν σου κρεμάμενον, ὡς Μήτηρ
 θρηνηδοῦσα, τὴν αὐτοῦ ἐμεγάλυνας, φοβεράν
 συγκατάβασιν, ἀπειρόγαμε Δέσποινα.

^χ_η ^Γ ^Ν ^Π
^η **Θ**ε ο το κε α ει παρ θε νε εν τω
 Σταυ ρω ο ρω σα τον Υι ον σου κρε μα με νον
^π_η ^Γ ως Μη τηρ θρη νω δου σα την αυ του ε με
 γα α λυ νες φο βε ρα αν συγ κα τα βα σιν ⁺

α πει ρο γα με Δε ε σποι οι να

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Πυρὸς φωτεινότερον, φλογὸς ἐναργέστερον,
τὸ ξύλον ἀνέδειξας Χριστὲ τὸ τοῦ Σταυροῦ σου,
καταφλέγον ἁμαρτίας τῶν νοσοῦντων, καὶ
φωτίζον τὰς καρδίας τῶν ὑμνούντων, τὴν
ἐκούσιόν σου σταύρωσιν, Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα
σοι.

Πυ ρος φω τει νο τε ρον φλο γος ε να ρ γε
στε ρον το ξυ λον α νε δει ξας Χρι στε ε του
Σταυ ρου ου σου κα τα φλε γον α μα ρ τι ας
των αν θρω πων και φω τι ζον τας καρ δι
ας των υ μνου ν των την ε κου σι ον σου
Σταυ ρω σιν Χρι στε ο Θε ος δο ο ξα α

σοι

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὁ δι' ἡμᾶς τὴν ἐκούσιον, καταδεξάμενος σταύρωσιν, σύντριψον ἐχθρούς, μὴ εἰδότας σε Θεὸν ἀληθῆ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ δι η μα ας την ε κου σιον κα τα
δε ζα με νος σταυ ρω σιν συν τρι ψον εχ
θρους μη ει δο τα ας σε Θε ον α λη θη και
σω ω σον η μας

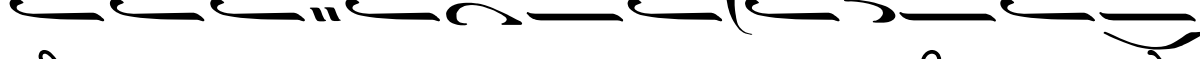
Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Σταυροθεοτοκίον**

Ὅτε προσηλώθης βουλήσει, καὶ ὑψώθης τῷ Σταυρῷ σου, ἡ Θεοτόκος παρισταμένη ἔλεγε· Κύριε Κύριε, οὐδεμιᾶ γυναικὶ συνέβη τὸ ἅλγος μου, Θεόν σε ἐπίσταμαι ἐκ τῶν θαυμάτων, καὶ ἰδοὺ βλέπω σε, νεκρὸν ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, ἀλλ' ἀνάστηθι, ὥς εἶπας, τριήμερος, ἵνα

χαίρουσα, βοῶ σοι· δόξα σοι

Ο τε προ ση λω θης βου λη σει και υ

ψω θης τω Σταυ ρω σου η Θε ο το κος πα

ρι στα με νη ε λε γε Κυ ρι ε Κυ ρι ε ου

δε μι α α γυ ναι κι συ νε ε βη το αλ

γος μου Θε ον σε ε πι στα μαι εκ των θ αυ

μα α των και ι δου βλε πω σε νε κρον εν ζυ

λω κρε μα με νον αλλ α να στη η θι κα θως

ει πας τρι η με ρος ι να χαι ρου σα βο ω

σοι Παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ο ζα α

σοι

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν
Καθίσματα ἕτερα

Ὁ τοῦ Ἀδὰμ τὸ κατὰκριμα, ξύλῳ Σταυροῦ
ἱασάμενος, ἱάσαι ἡμῶν τὰ συντρίμματα τῶν
καρδιῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Γ^η Ο του Α δααμ το κα τακριμα ξυ λω
Σταυρου ι α σα μενος ι α σαι η μων τα
συν τριμ μα τα των καρ δι ων και σω ω σον η
μας Γ^η *Μαρτυρικὸν*

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ.

Ἅγιοι πρεσβεύσατε, ἄφεσιν δωρηθῆναι
ἡμῖν, τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν
προσδοκωμένων, δεινῶν ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ
πικροῦ θανάτου δεόμεθα.

Γ^η Ἅ γι οι πρε σβευ σα τε α φε σιν δω
ρη θη η ναι η μιν Ἀ των πλημ με λη μα α

των ημων και των προσδοκωμενων δεινων
ρυσθηναι μας και πικρου θανατου δε ο
ο με εθα

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

Ασπόρως συνέλαβες, ἐν μήτρᾳ σου
Παρθένε Θεοτόκε, ὄνπερ κατείδες ἐν Σταυρῷ
κρεμάμενον ἄπαύστως οὖν ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ασπο ο ρως συ νε λα βες εν μητρα
σου Παρ θε νε Θε ο το ο κε ον περ κα
τει δες εν Σταυ ρω κρε μα με νον α παυ στως
ουν ι κε τευ ε υ περ των ψυ χων η η
μων

Ὁ Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Coὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ α' Ἦχος βαρὺς
Ὁ Εἰρμὸς

Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ, τὸν Φαραὼ ἐν
θαλάσῃ Ἐρυθρᾷ, ἐπινίκιον ὥδην ἄσωμεν, ὅτι
δεδόξασται.

Ἦχος Βαρὺς Γα

Δέσποτα νεκρὸς γενόμενος.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἀνατείλαντα ἐκ σοῦ, ὑπερβολῇ
εὐσπλαγχνίας, ἐν Σταυρῷ καθορῶσα,
θρηνῶδεῖς, Δέσποινα τοῦτον δοξάζουσα.

Πρῶτος Κανὼν τῆς Ὁσίας.

Ὡδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τρισαγίας ἐν φωναῖς ὑμνούμενος, ὑπὸ φρικτῶν στρατιῶν, καὶ συνωδὰ δείξας, τοὺς βροτούς, δοξάζειν σε, καὶ νῦν αὐτὸς τὴν βλάσφημον, ἀνατρέπων προσθήκην, τοῦ Τρισαγίου ἐξαίσιον, ἔθου τοῦ παιδὸς ἀρπαγὴν καὶ φωνήν.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡ τὸν Θεὸν ἀπὸ ψυχῆς ἐπόθησας, καὶ ἐμνηστεύθης αὐτῷ, κοσμικὸν μνηστῆρα, καὶ σαρκὸς εὐπάθειαν, καὶ πλοῦτον τὸν ἐπίκηρον, καὶ τρυφὴν καὶ τὴν δόξαν, καταλιποῦσα Πανεύφημε, καὶ ἀσκητικὸν βίον ζήσασα.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐφορωτάτη γῇ καθάπερ πέφηνας, ἑκατοστεύοντα, καρπὸν ἀποδοῦσα, Εὐφροσύνη πάνσεμνε· καὶ γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, δεξαμένη προθύμως, τὴν συμβουλήν τὴν σωτήριον, ἐνεγκεῖν εἰς ἔργον ἐσπούδασας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Ῥήσεσι θείων Προφητῶν ἐπόμενοι,
καθωμολόγησαν, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον σάρκα
προσλαβόμενον, οἱ θεοφόροι Μάρτυρες, ἐξ
ἀχράντου Παρθένου, ἣν Θεοτόκον δοξάζομεν,
ἄσμασιν αἰεὶ μακαρίζοντες.

Ἐπερος Κανών, τῆς Ὁσίας,

Ὡδὴ α΄

Ἦχος πλ. α΄

Ἰππον καὶ ἀναβάτην

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνοῖς θεοτερπέσιν, ὑμνοῦντα σήμερον,
τὴν ἁγίαν σου μνήμην, καὶ ὄντως ἀξιέπαινον,
φωτὶ με καταύγασον, τῶν εὐχῶν σου Πάνσεμνε,
εὐφροσύνης θείας ἐπώνυμε.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μόνον τὸ θεῖον κάλλος, Χριστοῦ ποθήσασα,
καὶ ταῖς τούτου θελχθεῖσα, ἀϋλοῖς ὠραιότησι, τὸ
κάλλος τοῦ σώματος, ἐβδελύξω ἔνδοξε,
θεωρίαις θείαις σχολάζουσα.

Δόξα...

Νύμφη ὠραῖσμένη, τῶν ἀρετῶν καλλοναῖς,
ἐμνηστεύσω τὸν ὄντως, ὠραῖον κάλλει Χριστόν,
λιποῦσα τὸν πρόσκαιρον, Εὐφροσύνη μνήστορα,
καὶ τοῦ βίου πᾶσαν τερπνότητα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὁλος ἐπιθυμία, καὶ γλυκασμὸς καὶ ζωή, ὁ
ἐκ σοῦ ἀνατείλας, ὑπερβολῇ χρηστότητος,
Παρθένε πανάμωμε, ὃν δυσώπει σῶσαι με, τὸν
ἀπαύστως σε μακαρίζοντα.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
ᾠδὴ γ'. Ἦχος Βαρὺς.
Ὁ Εἰρμός.

Ἐστερεώθη τῇ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία
καὶ γὰρ ἀπαύστως ἐν ὕμνοις, βοᾷ μελωδοῦσα
Ἅγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὕμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Ἦχος Βαρὺς Γα

Ἐ στε ρε ω θη τη πι ι σ τει Χ ρ ι σ τ ο υ η
ε κ κ λ η σ ι ι α και γ α ρ α πα υ σ τ ω σ ε ν υ
μ ν ο ι ς β ο α α με λ ω δ ο υ ο υ σα Ἀ γ ι ο ς
ε ι Κυ ρ ι ι και σε υ μ ν ε ι τ ο π ν ε υ μ α α
μου

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀπαθὴς κατ' οὐσίαν, πῶς πάθος ὑπέστης;
ὁ τὴν ζωὴν μοι ἐμπνέων, πῶς θνήσκεις ἐν ξύλῳ;
Μέγα σου τὸ ἔλεος, καὶ ἡ μακροθυμία σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρῷ ληστῶν μέσον Λόγε, ἀδίκως
ἀνυψώθης, καὶ ἐδικαίωσας πίστει, τὸν σὲ
ἐπεγνωκότα, Κτίστην πάσης κτίσεως,
ἐθελουσίως πάσχοντα.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύσιν ἡμῖν ὀφλημάτων, ἀγνὴ Παρθένε
δίδου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, ἢ τὸν
Σταυρῷ παγέντα, ἄνθρωπον γενόμενον, Θεὸν
Λόγον κυήσασα.

Ἄτερος, τῆς Θεοτόκου

ᾠδὴ γ'. Ἦχος Βαρὺς.

Ὁ Εἰρμός: Ὁ οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ τῆς χαρᾶς, τῆς θείας μεγαλειῶν, ὡς
παροχὴν ἡμῖν τῆς σωφροσύνης, εὐχαριστίας
φωναῖς, προφθάσωμεν εὐσεβῶς, χαιρετίζοντες
αὐτήν, ὡς προστασίαν ἡμῶν.

Ἦχος Βαρὺς Γα

 ^{χ Π}
Το της χα ρας της θει ας με γα λει ει ον
^Ν ^Μ
 ^Δ ^Γ ^Γ
ως πα ρο χην ημιν της σω φρο συ υ νης
^Π
ευ χα ρι στι ι ας φω ναις ^Δ προ φθα σω μεν
^Γ
ευ σε βως χαι ρε τι ζον τες αυ την ως προ στα
 ^Γ
σι ι αν η μων

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ διὰ σοῦ, ῥυσθέντες τῶν κινδύνων, καὶ διὰ σοῦ χαρᾶς ἐπιτυχόντες, Μήτηρ ἀνύμφευτε, ὡς δοτῆρα ἀγαθήν, καὶ προστάτιν εὐκλεῆ, πάντες δοξάζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Καταλλαγήν, παισμάτων καὶ κινδύνων, τὴν θεϊκὴν πρεσβείαν σου πλουτοῦντες, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὡς αἰτίαν ἀγαθῶν, ἀνυμνοῦμεν σε πιστῶς, εὐχαριστίας φωναῖς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τῆς χαρᾶς, πηγὴ τῆς ἀθανάτου, βρύεις χαρᾶς τὰ ρεῖθρα ἰαμάτων τοῖς κινδυνεύουσι, καὶ σῶζεις πάντας Ἀγνή, ὡς ἀέναιος ἡμῶν, ἀγαθοδότις Θεοῦ.

Πρῶτος Κανὼν τῆς Ὁσίας.

Ὡδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, ὁ ἀποκρύψας τὰ βάθη, μυστηρίων σου καὶ ἀποκαλύψας, νηπίοις ταῦτα θαυμαστῶς, νηπίῳ ἐκκαλύπτεις νῦν, ἀρθέντι ἐν νεφέλαις, μέλος σαφῶς τὸ Τρισάγιον.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς ἐμπαθείας δυσειδῆ, χιτῶνα ἐκδυσασμένη, ἐν σοφίᾳ τὴν στολὴν ἐνεδύσω, ἀπαθείας ἐν Χριστῷ μέσον ἀνδρῶν ἀπήστραψας, ἀσκητικῶς βιοῦσα, καὶ σκεπτόμενη τῇ χάριτι.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γῆς ἐγκρατείας χαλινῷ, τάς ἀκαθέκτους ὀρέξεις, τῆς σαρκὸς ἀναχαιτίζουσα Μῆτερ, πρὸς τὸν δρόμον τὸν καλόν, τῆς ἱερᾶς ἀσκήσεως, τὴν σὴν καρδίαν εἶχες, εὐθυποροῦσαν ἀπρόσκοπα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Ἀπειρογάμως τοῦ Θεοῦ, τὸν Λόγον, ᾧ Θεοτόκε, ἀπεγέννησας ἐκ σοῦ σαρκωθέντα· ὃν οἱ Μάρτυρες Θεόν, ἀνδρείως ὠμολόγησαν, ὡς στρατιῶται τούτου, στεφανῖται γενόμενοι.

Κανών β', Ὡδὴ γ', τῆς Ὁσίας Μητρὸς

Ἦχος πλ. α'

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενὸς

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγάλως ἐγκαρτερήσασα ἀγωνίσμασι, τοῦ ἐχθροῦ κάθειλές τὰ μηχανήματα, ἔτρεψας δαιμόνων προσβολάς, Ἀγγέλοις ὠμοιώθης, ἀθανασίαν μελετήσασα, Μῆτερ, ἐν θνητῷ σου τῷ σώματι.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐφραίνει τῶν Μοναστῶν καρδίας ὁ βίος σου, στηριγμὸς ὑπάρχων καὶ παιδαγωγῆσις, πρὸς σωτηριώδεις ἐντολάς, πρὸς τρίβους ἀφθαρσίας, πρὸς τῆς ἀγάπης τὸν ἀκρότατον, ὅρον Εὐφροσύνη τοῦ Κτίσαντος.

Δόξα...

Λαμπρύνει τὰ τῶν πιστῶν ἐνθέως συστήματα, ἡ λαμπρὰ σου μνήμη καὶ ἀξιέπαινος, θέλγει τῶν Ὁσίων τοὺς χορούς, Ἀγγέλους ἐπευφραίνει, μεθ' ὧν αὐλίζῃ ὥσπερ Ἄγγελος, ὧν περ καὶ τὸν βίον ἐζήλωσας.

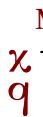
Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Παθῶν με τὸ χαλεπὸν χειμάζει κλυδώνιον,
πονηρῶν πνευμάτων βυθὸς συνέχει με, ἡ τῆς
ἀμαρτίας καταιγίς, δονεῖ μου τὴν καρδίαν,
Θεοκυῆτορ σὺ με στήριξον, εἰλικρινῶς σε
δοξάζοντα.

Ὡδὴ γ', τοῦ Μηναίου
 Ἦχος πλ. α'
 Ὁ Εἰρμὸς .

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει
 σου, καὶ μετεωρήσας ἀσχέτως βρίθουσας, ἐπὶ
 τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου,
 τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ
 φιλάνθρωπε.

Ἦχος λ' Πα

 Ο πηξας επ ου δε νος την γη ην τη προ
 σταζει σου και με τε ω ρισας α σχε τως βρι
 θουσας   επι την α σα λευ τον Χρι στε πε
 τραν των εν το λων σου την εκ κλη σι αν
 σου στερε ω σον μο νε α γα θε ε και φι λαν
 θρωω πε ε ε

Κάθισμα. Τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τὸ τοῦ θήλεος χαῦνον ἐπινευρώσασα, οὐρανίαις ἐλπίσι μέσον κατώκησας, ἀδιστάκτῳ λογισμῷ ἀνδρῶν θεόπνευστε, τὸν τῆς Εὐας πτερνιστήν, ὑποτάττουσα ταῖς σαῖς, παρθένε πτέρναις τοῖς πόνοις, καὶ ταῖς ἀγρύπνοις μελέταις· διὸ ἐν πίστει σὲ μακαρίζομεν.

Δόξα. **Κ**αὶ νῦν. *Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.*

Σὲ λιμένα καὶ τεῖχος καὶ καταφύγιον, καὶ ἐλπίδα καὶ σκέπην καὶ προστασίαν θερμήν, εὐρηκότες οἱ πιστοί, πρὸς σὲ προστρέχομεν· καὶ ἐκβοῶντες ἐκτενῶς, ἀνακράζομεν πιστῶς· Ἐλέησον Θεοτόκε, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπάλλαξον.

Ὡδὴ στ', τοῦ Μηναίου
Ἦχος πλ. α' . Ὁ Εἰρμὸς

Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα
Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον,
καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγχνός.

Ὡδὴ s' Ὁ Εἰρμὸς

Ἦχος λ' Πα —

Μαι νο με νην κλυ δω νι ψυ χο φθο ο
ρω Δε σπο τα Χρι στε των πα θων την θα λασ
σαν κα τευ να σον και εκ φθο ρας α να γα γε ε
με ως ευ σπλα γχνο ο ο ος

Κοντάκιον
Ἦχος β'
Τὰ ἄνω ζητῶν

Τῆς ἄνω ζωῆς, τυχεῖν ἐπιποθήσασα, τὴν κάτω τρυφήν, σπουδαίως καταλέλοιπας, καὶ σαυτὴν ἀνέμιξας, ἀνάμεσον ἀνδρῶν παναοίδιμε· διὰ Χριστὸν γὰρ τὸν νυμφίον σου, μνηστῆρος προσκαίρου κατεφρόνησας.

Ὁ Οἶκος

Ἐν εὐφροσύνῃ καὶ θυμηδία, τάς ψυχὰς εὐφρανθέντες, ἀναστῶμεν σπουδῇ ἀκοῦσαι λόγον παράδοξον· ὑπερβαίνει γὰρ ἔννοιαν πᾶσαν τὸ διήγημα τοῦτο καὶ καταπλήττει, ὅτι γυνὴ ἐν μέσῳ ἀνδρῶν καταμένουσα, ἐνίκησε τὸν Βελίαρ, καὶ τὸ πῦρ κατεπάτησε τῶν ἡδονῶν, καὶ οὐκ ἐφλέχθη τὸ σύνολον· τὸν Χριστὸν γὰρ ποθοῦσα ἢ ἄσπιλος, μνηστῆρος προσκαίρου κατεφρόνησε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης, θυγατρὸς Παφνουτίου τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχ.

Τὸ θῆλυ κρύπτεις ἀνδρικῶς, Εὐφροσύνη,

Καὶ κρυπτὰ τὸν βλέποντα Δεσπότην βλέπεις.

Εἰκάδα Εὐφροσύνη κατὰ πέμπτην πότμον ὑπέστη.

Μύσας ὁ Παφνούτιος ἐν τῷ σαρκίῳ,
Τῷ πνεύματι ζῇ, καὶ θεωρεῖ φῶς μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Παφνουτίου.

Στίχ.

Σταυροῦσι Παφνούτιον οἱ κόσμου φίλοι,
Τὸν παντὶ κόσμῳ καὶ πρὶν ἐσταυρωμενον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου Σεισμοῦ, ἐν ᾗ τελεῖται ἡ ἐν τῷ αἵματι ἄρπαγὴ τοῦ παιδός.

Στίχ.

Ἀρθεῖς ἄνω παῖς τὸ τρισύμνητον μέλος,
Καθὼς νόες ψάλλουσιν, ἀγγέλλει κάτω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, Τάττης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Σαβινιανοῦ, Μαξίμου, Ρούφου καὶ Εὐγενίου.

Στίχ.

Πατὴρ ὁ Παῦλος μαρτυρεῖ σὺν τοῖς τέκνοις.
Μεθ' ὧν σεαυτὴν Τάττα τάττεις ἐμφρόνως.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Κανὼν α', Ὡδὴ ἡ, τοῦ Προφήτου

ἤχος πλ. α' . Ὁ Εἰρμός

Στίχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Κοὶ τῷ Παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
 παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελπον. Πάντα
 τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
 εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰσχυρός λῆγ Πα

Αἰ νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ

 νοῦμεν τὸν Κυ ριον

Χ_κ
χ
q

οι τω παν του ργω εν τη κα μι νω παι

δεσ^χ πα γκο σμι ον πλε ξαν τες χο ρει αν ε ψαλ

λον παν τα τα ερ γα τον Κυ ρι ον υ μνει τε

καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰ

x
q

ω ω ω ω ω να α α ας

α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα α

σαι αι γε νε αι

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

+ εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως των Σε ρα

φιμ την α δι α φ θο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν την ον τως Θε ο το κον Σε ε με γα λυ

νο ο μεν

Σπύχος γ' Ο τι ε ποι η σε μοι με γα

λει α ο Δυ να τος και α γι ον το

ο νο μα αυ του και το ε λε ος αυ

του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με

ενοις αυτον x̣q̣

^x_{q̇}   ^{γ'}_η και

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

σαν ^χτην ^ῥον τως Θε ο τον Σε ε με γα λυ

νο ο μεν x̣
q̣

Σπίχος δ' $\chi^{\overline{\kappa}}$
 $\chi^{\overline{\eta}}$ ϵ ποι η σε κρατος εν βρα χι

ο νι αυ του ^χ_ῥ δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη

 φανους διανοια καρδιας αυτων

^χ_ῥ ^{γ'}_ῥ

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

νο ο μεν
Σπίχος στ' Ἄν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε
λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων τω
Α βρα α αμ και τω σπερ μα τι αυ του
ε ως αι ω νος
την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και
εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
σαν την ον τως Θε ο το κον Σε ε με γα λυ
νο ο μεν

κα ρι στον και πα να μω μη τον και μη
τε ρα του Θε ου η μων την τι μι ω
τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ζο τε ραν
α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον
τως Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο με ε ε ε
εν

Ἐξαποστειλάρια
Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ:
Ἦχος β΄

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης.
Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός,
Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρός, πιστῶν τὸ
στήριγμα, Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Ἐξαποστειλάριον.
Ἦχος γ΄
Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὸν ἄρχοντα διέλαθες, τῆς αἰσχύνης καὶ
τοῦτον, ἐν φιλοσόφῳ, σχήματι, ἐναπέδειξας
ἄνουν, παρθένος οὔσα τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ σῶμα
γένονας, ἄνῃρ φρονήσει καὶ πίστει, Εὐφροσύνη
Ὅσία, τῶν παρθένων καλλονή, μοναζουσῶν
ὠραιότης.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Θρόνοι καὶ Κυριότητες, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις,
Ἀρχάγγελοι καὶ Ἀγγελοι, Μητροπάρθενε Κόρη,
τῷ σῷ Υἱῷ λατρεύουσιν, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότη,
καὶ σὲ ἀπαύστως ὑμνοῦσι· τοῦτον αἰεὶ ἱκέτευε,
λυτρωθῆναί με Ἀγνή, τῆς φοβεραῆς καταδίκης.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,

ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Coὶ Κύριε.

Οτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

Ο Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ο χορός: Coί, Κύριε.

Ο Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

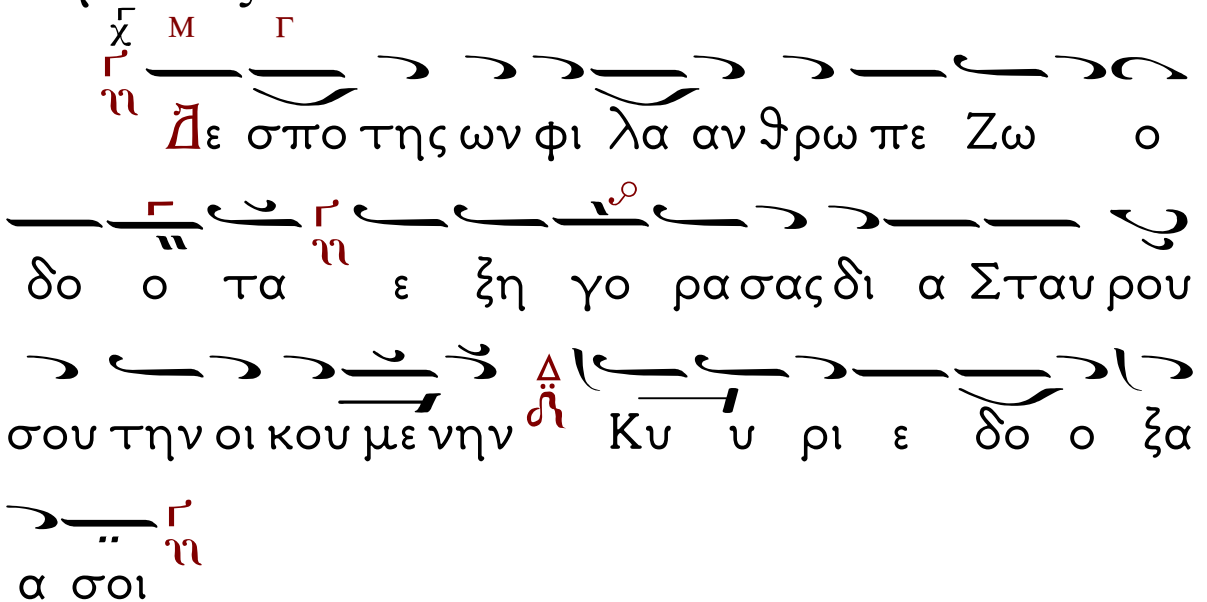
Ο Ἱερεύς: **C**ὸν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν
τὰ Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν.
Σταυρώσιμα.

Ἦχος Βαρύς ᾠη

Δεσπότης ὦν φιλόανθρωπε Ζωοδότα,
ἐξηγόρασας διὰ Σταυροῦ σου τὴν οἰκουμένην,
Κύριε δόξα σοι.

Δε σπο της ων φι λα αν θρω πε Ζω ο
δο ο τα ε ξη γο ρα σας δι α Σταυρου
σου την οικου με νην Κυ υ ρι ε δο ο ξα
α σοι

Στίχ. α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ
ἠὺφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἶδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Σταυρῷ προσηλώθη, ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή,

ἐτρούγησαν τὰ ἔθνη, Παράδεισον μετὰ Ληστοῦ.
Αὕτη ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, οὗτος ὁ πλοῦτος
τῆς βασιλείας, ὁ παθὼν δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα
σοι.

Γ³ ταυ ρω προ ση λω ω θη η α αμ πε
λος η α λη θι νη ε τρυ γη σαν τα ε ε
θνη Πα ρα δει σον με τα Λη στου αυ τη Η
δο ξα της Εκ κλη σι ι ας ου τος ο
πλου ου τος της Βα σι λε ει ας ο πα θων
δι η μας Κυ ρι ε δο ο ξα σοι

Μαρτυρικόν:

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν
χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τὴν μνήμην τῶν ἁγίων σου, Ἀθλοφόρων
ἐορτάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστὲ βοῶντες
Κύριε δόξα σοι.

Γ^η την μνημην των α γιων σου Α θλο φο
ρων ε ορ τα ζο ον τες σε α νυ μνου μεν Χρι
στε βο ων τες Κυ ρι ε δο ο ζα σοι

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας

Σταύρωσιν καὶ σφαγὴν ὡς κακοῦργος,
κατεδέξω Μακρόθυμε, ἵνα πεπτωκότας ἡμᾶς
διὰ ξύλου, πάλιν διὰ ξύλου Σταυροῦ σου
ύψωσης, ἀλλ' ἡ τετοκυῖά σε Παρθένος
ἐξεπλήττετο, νεκρὸν καθορῶσά σε, καὶ
στένουσα ἔκραζεν· ὦ μανία ἄδικος! πῶς
κτείνουσιν ἄνομοι τὸν Δίκαιον;

Γ^η Σταυρωσιν και σφαγην ως κακουργος
κα τε δε ε ζω Μα κρο θυ με ι να πεπτω
κό τας η μας δι α ξυ λου πα λιν δι α
ξυ λου σταυ ρου ου σου υ ψω ω θης αλλ

η τε το κυι α σε Παρ θε νος ε ξε πλητ τε
το ^πνεκ ρον κα θο ρω σα σε και στε νου σα
ε κρα ζεν ^ρω μα νι α α δι ι κος πως κτει
νου σιν α νο μοι τον ^λΔι και ο ο ο ν ^ρ

Ὁ Ἱερεύς: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

ἈΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΤΗΣ ΟCΙΑC

Ἦχος λ̣η̣ Νη —² Γα

Ἐν σοι Μη̣τερ α̣κρι βω̣ς δι̣ε σω̣θῃ
το̣κατ̣ει̣ει̣κο̣ο̣ο̣να̣ λα̣βου̣σα̣γαρ̣τον
σταυ̣ρον̣ ἡ̣κο̣λου̣θῃ̣σας̣τω̣ Χρι̣στω̣και̣
πρα̣τ̣του̣σα̣ε̣ε̣δι̣δα̣α̣σκε̣ς υ̣περ̣ο̣
ραν̣μεν̣σαρ̣κος̣πα̣ρε̣ερ̣χε̣ται̣γαρ̣ε̣πι̣
με̣λει̣σθαι̣δε̣ψυ̣χης̣πραγ̣μα̣τος̣α̣θα̣α̣
να̣α̣α̣του̣δι̣ο̣και̣με̣τα̣Αγ̣γε̣λων̣
συνα̣γαλ̣λε̣ται̣ο̣σι̣α̣Ευ̣φρο̣συ̣νη̣το̣ο̣
πνευ̣μα̣α̣σου̣

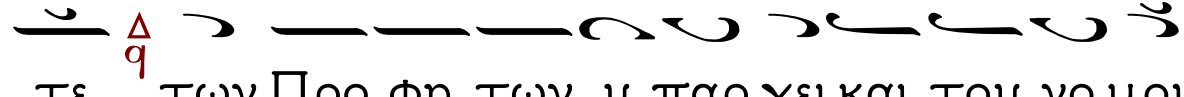
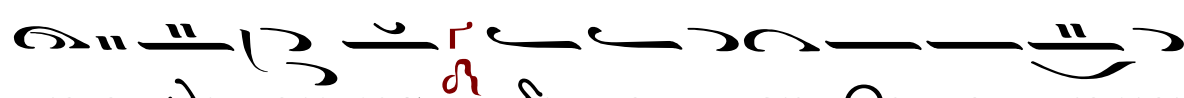
Δόξα... Καὶ νῦν...

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἀχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει, καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα διό σε Θεοτόκον, ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἦχος λ' αἰ — Γα²

 Ο καρπο ος της κοι λι ας σου Α χραν

 τε των Προ φη των υ παρ χει και του νο μου

 το ο πλη ρω μα δι ο σε Θε ο το κον

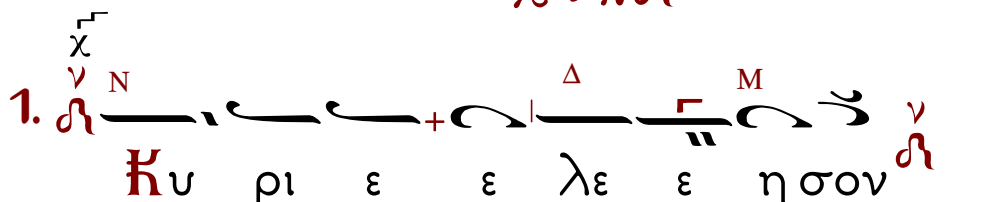
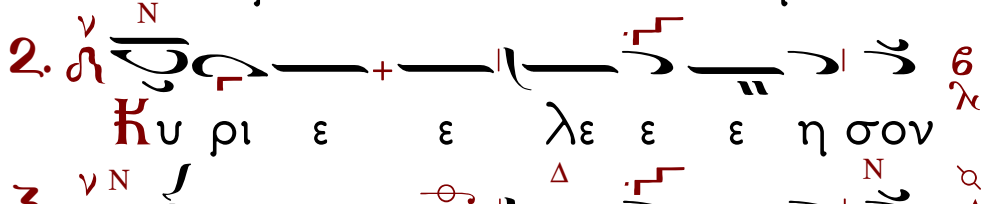
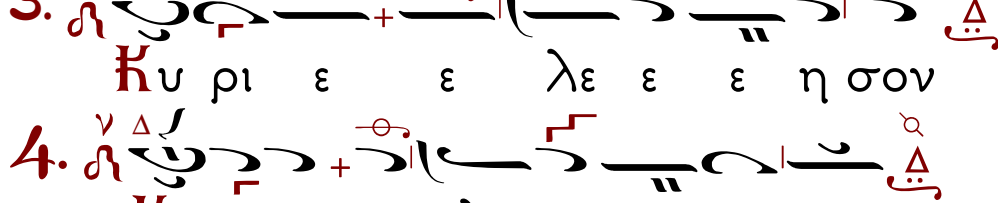
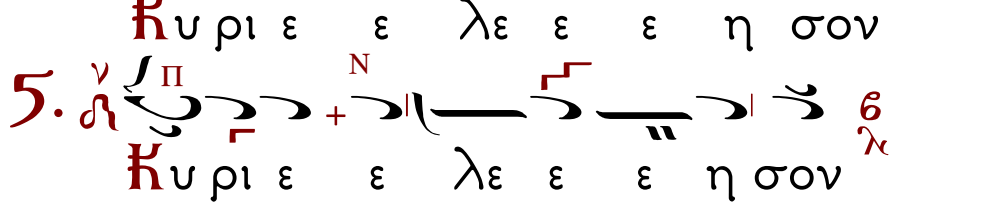
 εν ε πι γνω σει δο ξα ζον τες ευ σε

 βωσ με γα λυ νο με ε ε εν

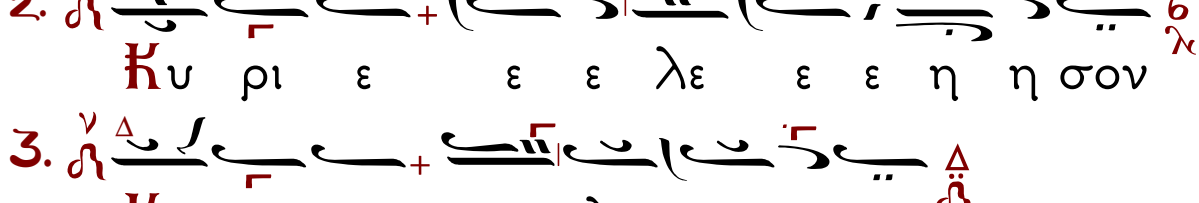
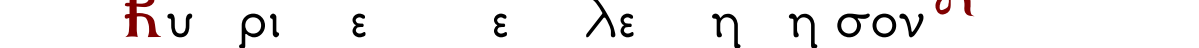
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

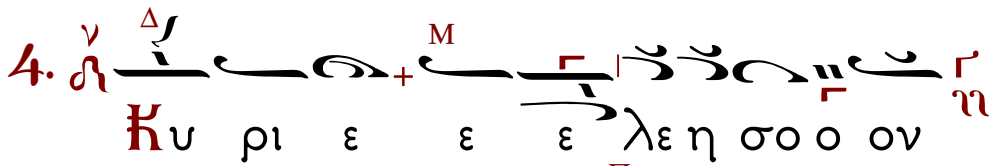
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

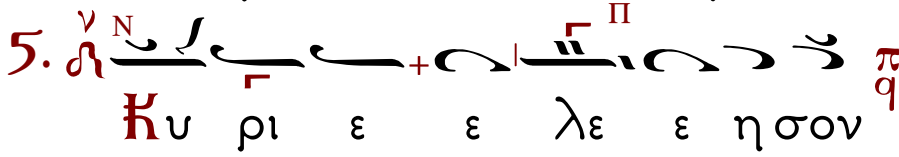
Ἦχος λ̣ δ̣ Νη

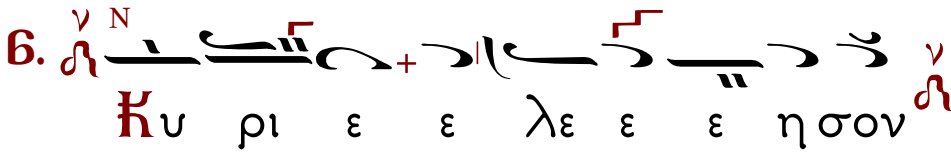
1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

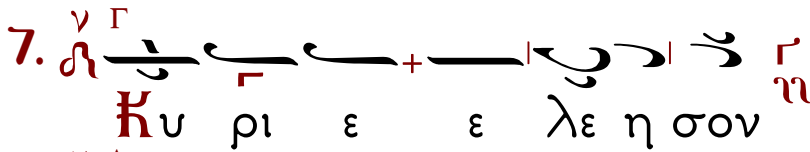
ΕΤΕΡΑ

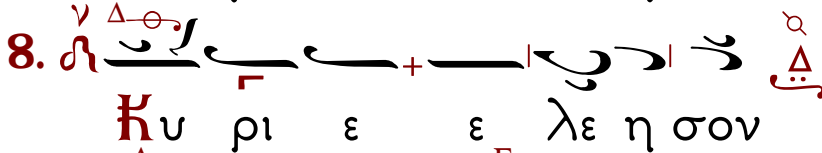
1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

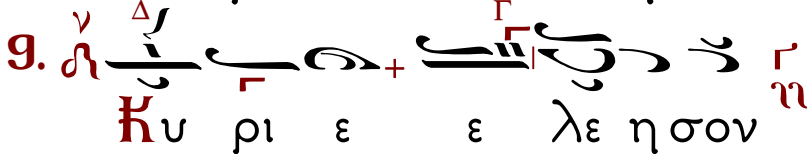
4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

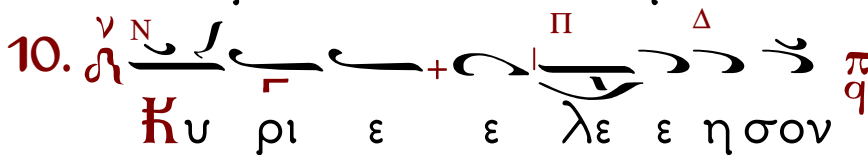
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

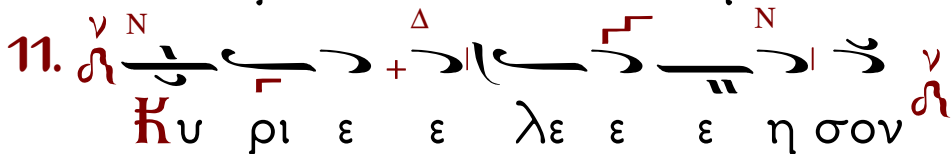
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

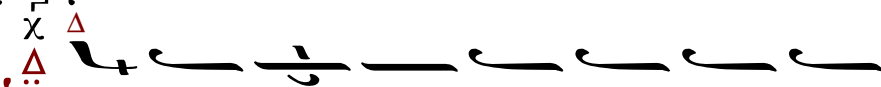
12.
 Cοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α΄

Ἦχος Δι

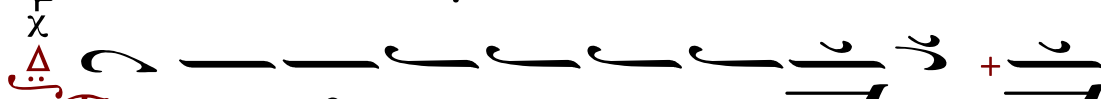

Ἄ μη ην

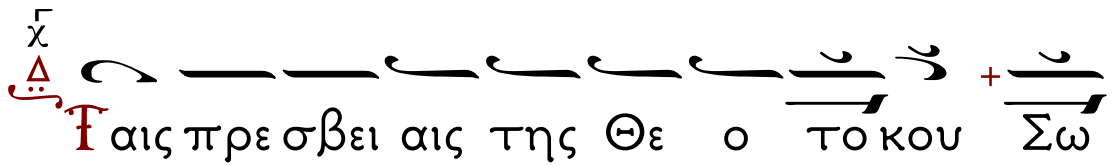
Στίχ. α΄ Ἄ γὰ θὸν το ε ζο μο λο

 γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

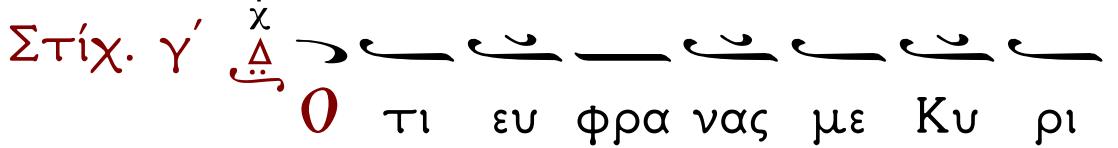
 νο μα τι σου Υ ψιστε

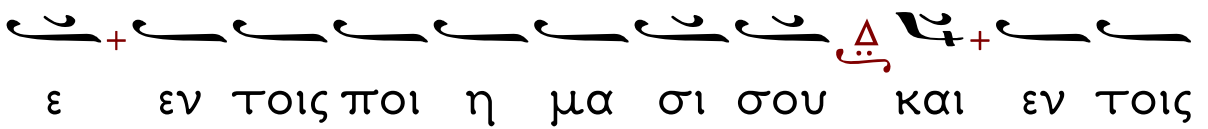
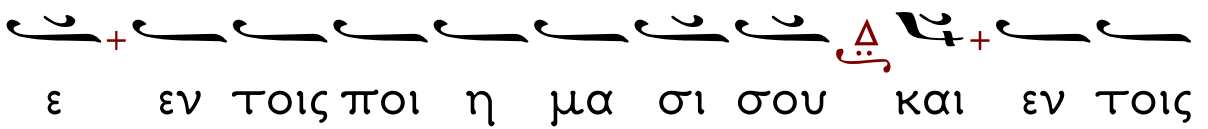

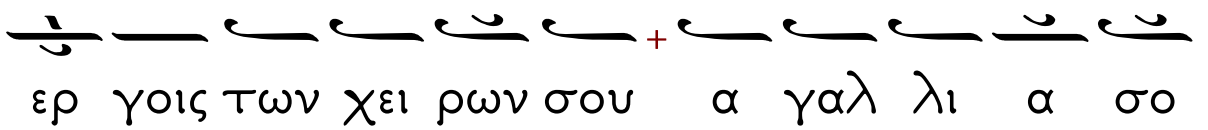
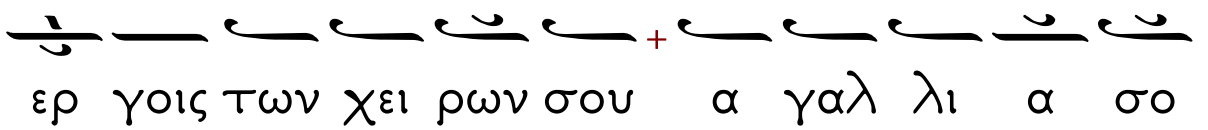

^χ
^Δ ^Δ
 ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

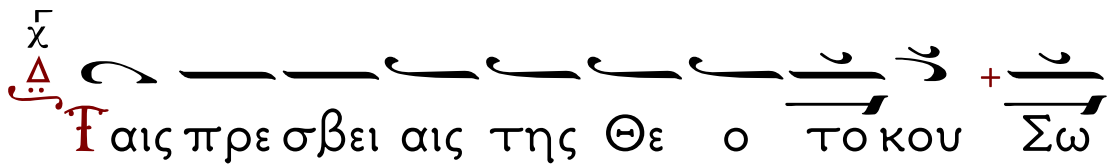
 ⁶
 τερ σωσον ημας

Στίχ. γ' ^χ
^Δ ^Δ
 Οτι ευφρανας με Κυρι

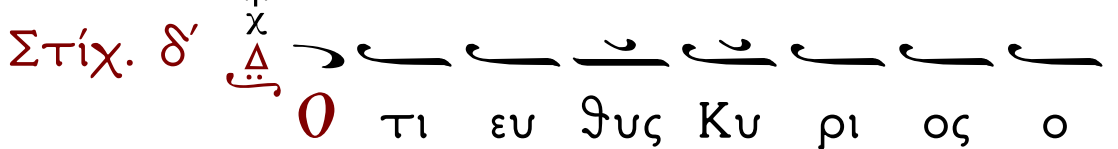
 ^Δ ^Δ
 εν τοις ποιημασι σου και εν τοις

 ^Δ ^Δ
 εργοις των χειρων σου αγαλλιασο

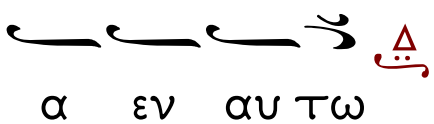
 ^Δ
 μαι

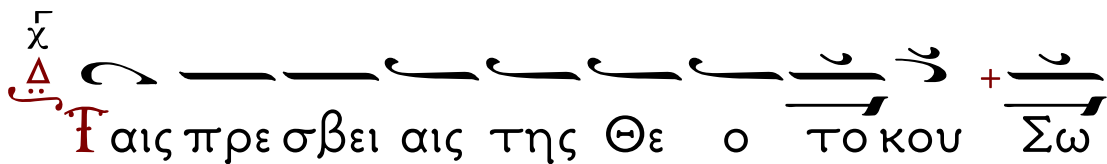
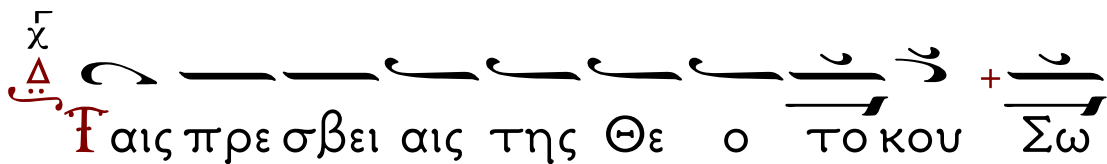
^χ
^Δ ^Δ
 ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

 ⁶
 τερ σωσον ημας

Στίχ. δ' ^χ
^Δ ^Δ
 Οτι ευθυς Κυριος ο

 ^Δ ^Δ
 Θεος ημων και ουκ εστιν αδι

 ^Δ
 α εν αυτω

^χ
^Δ ⁺
 ταις πρεσβειαις της Θεο τοκου Σω

 ⁶

τερ σωσον ημας

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Το τελευταίον. ^χ
^Δ ⁺
 ταις πρεσβειαις της Θεο

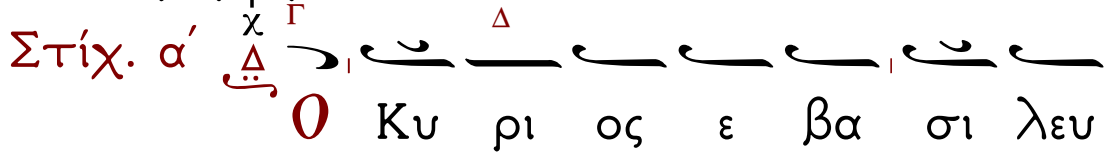
 ⁺ ⁺ ^Δ
 το οκου Σωτερ σωσον ημα αας

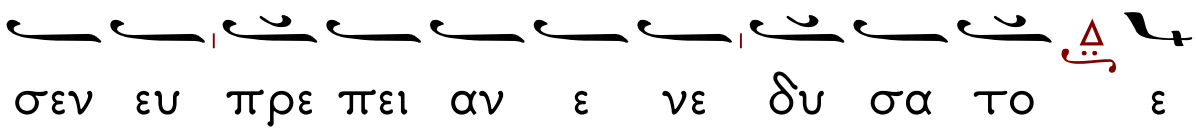
Ἀντίφωνο Β'

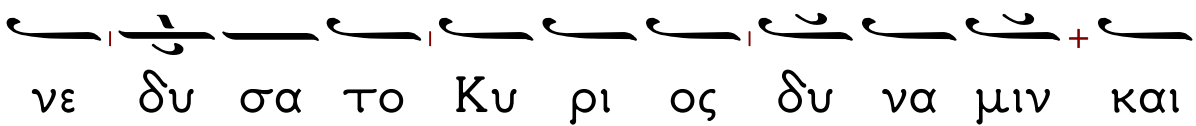
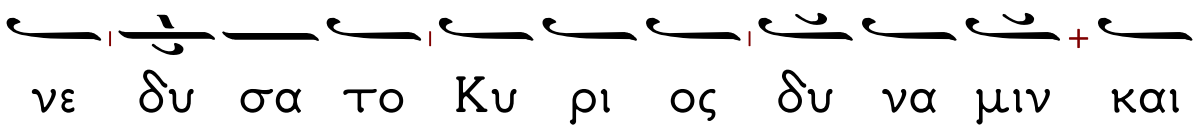
Ἦχος Δι

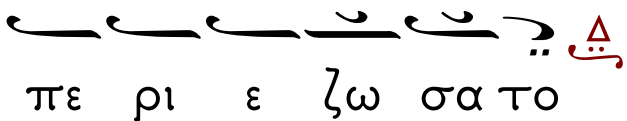
^Δ
^Δ ^Δ

Ἄ μη ην

Στίχ. α' ^χ ^Γ
^Δ ^Δ
Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ

 ^Δ
 σεν ευ πρεπει αν ε νε δυ σα το ε

 ⁺
 νε δυ σα το Κυ ρι ος δυ να μιν και

 ^Δ
 πε ρι ε ζω σα το

Πρεσβειαις των αγιων σου σωσον η

μας Κυριε

Στίχ. β' και γαρ εστερεω σε την

ου μενην η τις ου σαλευθη σε

ται

Πρεσβειαις των αγιων σου σωσον η

μας Κυριε

Στίχ. γ' θαυμαστοι μετεω

ρισμοι της θαλασσης θαυμαστος εν υ

ψηλοις ο Κυριος

Πρεσβειαις των αγιων σου σωσον η

μας Κυρι ε

Στίχ. δ' ^χ ^Γ ^Δ
Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφο δρα τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη

τα η με ρων

^Δ ^Β
Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυρι ε

^χ ^Δ
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι

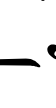
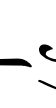
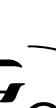
^Δ
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι αι ω νων Α μην

^M
 Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
 του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σε
 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ξα
 ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

Στιχ. α' Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
τω Σω τη ρι η μων

εν Α γι οis θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου^ι α

Στιχ. δ' ^χ **Ο** τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευs με γας ε πι πα σαν την

γην

Εω σον η μα αs Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου^ι α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω ὦ σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οis θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ ας
Σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α
Ἀπολυτίκιον

ἈΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΤΗΣ ΟCΙΑC

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη —^ρ Γα

Ἐν σοι Μητερ ακριβως διεσωθη
το κατ'ειεικοονα λαβουσα γαρ τον
σταυρον η κολουθησας τω Χριστω και
πραττουσα εεδιδασκες υπερ ο
ρανμεν σαρκος παρερχεται γαρ επι
μελεισθαι δε ψυχης πραγματος αθαα
νααα του διο και με τα Αγγελων
συναγαλλεται οσι ευφροσυνη το ο
πνευμα σου

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

^Τ_χ^Μ Δ
 0 υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι
 ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει
 α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
 Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
 τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη
 γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ

μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει
ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο
ο ον

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΑΡΑΚΛΕΥΗ ΙΖ' ΕΒΔΟΜΑΙΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς

Ύψουτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν
λαοί.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα **4:17-25**

Ἀδελφοί, τοῦτο λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν
Κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς καὶ τὰ
ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν,
ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ ὄντες, ἀπηλλοτριωμένοι
τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὔσαν
ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν,
οἵτινες ἀπηλγηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ
ἀσελγείᾳ εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν
πλεονεξίᾳ. Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν
Χριστόν, εἴ γε αὐτὸν ἠκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ
ἐδιδάχθητε, καθὼς ἐστὶν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ,
ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν
ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν
φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης,
ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν,
καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ

Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας. Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος α'

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦχος Γ'τος

ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ Α Α Α Α

ΓΙ Ι Ι ΟΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ

ΚΥ Υ Υ Υ Υ ΡΙ Ι Ι ΟΣ Ι Η ΣΟΥΣ

ΧΡΙ ΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΔΟ Ο Ο ΖΑΝ ΘΕ ΟΥ ΠΑΤΡΟΣ

Α Α ΜΗΝ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα^{φ̣χ̣ Π} α^{π̣} α^{π̣} νες Α α α φες Σ^{χ̣}υγ

χω ω ρησον Ο Θε ε ε ος Τα Πα

ρα α πτωω μα α τα Η μων Τα

Ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου

ου σι ι ι α τα εν γνωω ω σει και τα εν

α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α τα α εν

νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε

ρα τα κα τανουν και δι α ανοι οι αν τα

πα αν τα η μιν συγχω ω ω ρησον ως

α γα θο ος και αι αι φι λα α α α

αν θρω ω ω πο ο ο ος

υ νο ον ^Δ τα δι α βη η μα τα α
 η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
 ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π
 πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
 σου ου Μη η η τρος ^Π και πα αν τωων
 σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Τῇ Παρασκευῇ (Σταυρώσιμον)

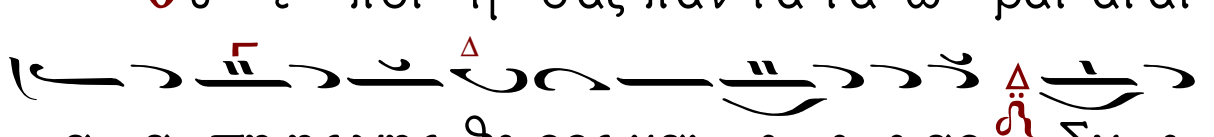
Ἦχος Δ' ΑΓΙΑ

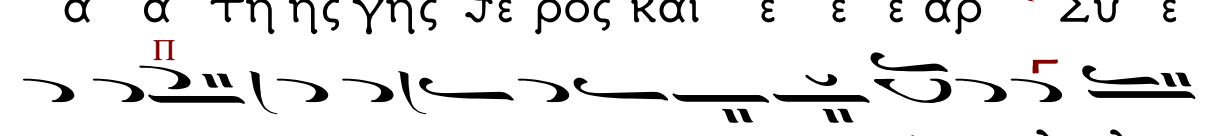
ση μει ω ω θη η η εφ η μας
το φω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
υ ρι ι ι ε ε ε ε δω ω κας ευ φρο
συ υυ υ υ νην εις τα α ας καρ δι ι
ι ι ας η η η μων Αλ λη λου ι ι α
α α α

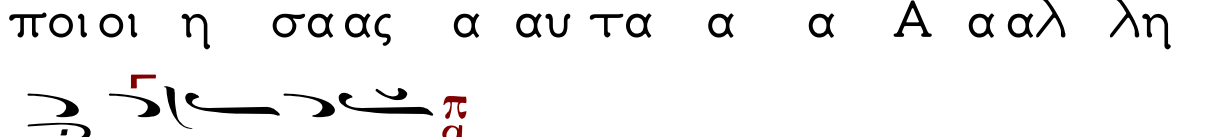
να α μείει σου την θα α α λα α α ασ
 σαν σου νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας
 των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α το
 ο ος Α αλ λη λου ου ου ι α
 ου δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
 μα α αρ ρους συ ε ζη ρα ανας πο τα μου
 ου ους Η η η θα α αμ Α α αλ λη
 λου ου ι ι α
 η ε στι ιν η η η με ε ε ρα και ση η
 ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ κα τηρ
 τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι ι ο

 ο ον Α ααλ ληλουου ι ι α

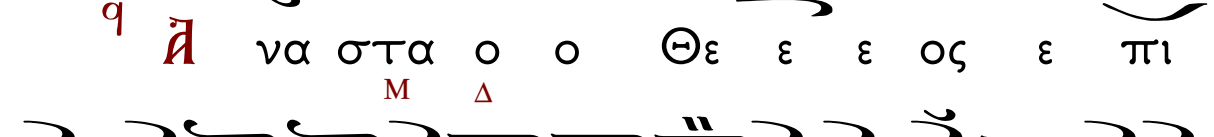

 ευ ποι η σας παντα τα ω ραι αι αι

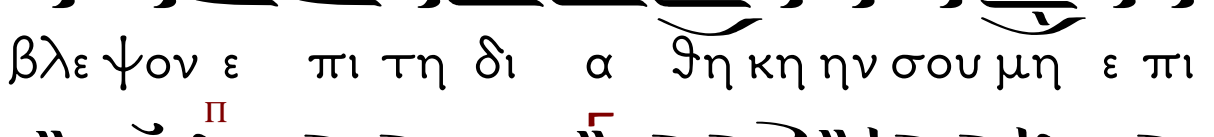

 α α τη ης γης θε ρος και ε ε ε αρ Συ ε

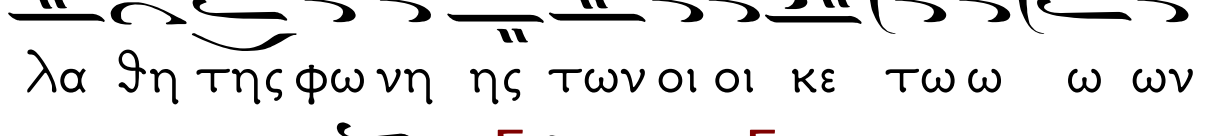

 ποι οι η σαας α αυ τα α α Α ααλ λη

 λου ου ι ι α

 Ἀ να στα ο ο Θε ε ε ος ε πι

 βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου μη ε πι

 λα θη της φω νη ης των οι οι κε τω ω ω ω ν

 σου ου ου Α α α λη ου ου ι ι α

^Π
^π_q **Ϟ**υ ε κρα ται ω σας εν τη δυ
^Δ ^κ να α μειει σου την θα α α λα α α ασ
^Δ ^κ ^π_q σαν συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας
των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α
το ο ος ^κ ^π_q Α α αλ λη η η λου ου
ι ι ι α α α α ^π_q
^κ ^π_q **Ϟ**υ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
^Δ ^Π μα α αρ ρους συ ε ζη ρα α νας πο τα
μου ου ους Η η η η θα α αμ ^κ ^π_q Α α αλ
λη η η λου ου ι ι ι α α α α ^π_q
^π_q **Ϟ**η ε στι ιν η η η με ε ε ρα ^κ ^π_q και

ση η ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ
κα τηρ τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι
ι ι ο ο ον Α α αλ λη η η λου
ου ι ι ι α α α α
υ ε ποι η σας παν τα τα ω ραι
αι αι α α της γης θε ρος και ε ε ε αρ
Συ ε ποι οι η σας α αυ τα α α
Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
α α α
α να στα ο ο Θε ε ε ος ε
πι βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου

μη ε πι λα θη ^Π της φω νη η ης των οι οι
κε τω ω ω ων σου ου ου ^χ ^q Α α αλ λη
η η λου ου ι ι ι α α α ^π ^q

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν το φως το αλη θι νον ε λα

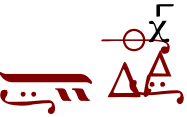
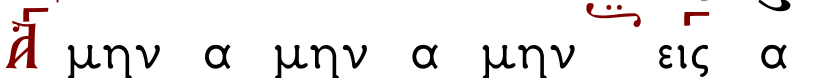
βομεεν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρομεν

πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι

α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ

η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος Δι

Ἄ μην α μην α μην εις α

φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην την

αι ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στομα η μων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστηρι ι ι ι ων τη ρησον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 μεραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

 ^χ ^M
Ἀ α μην εἰ η το ο νο μα Κυ ρι

ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
      (Δίς)
ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο

γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

αι ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε

ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.